

HÖG KLASS PÅ EKIPAGEN PÅ

NM i agility 2006

Både självförtroendet och förväntningarna var på topp inför 2006-års nordiska mästerskap i agility, den 10 december i danska Ölstykkhallen. För flera av deltagarna från de fyra nordiska länderna hade ett par månader tidigare lyckats placera sig på medaljplats på VM. Den svenska insatsen resulterade i lag-guldet och den individuella silvermedaljen i large.

MARI EDMAN, TEXT & METTE BJÖRNE, BILD

NM är den enda mästerskapstävling som görs upp i enbart agilityklass. Dessutom är det främst en lagtävling, där de tre bästa resultaten av fyra i varje klass räknas. Två agilityklasser ingår i lagtävlingen.

– Det blir lite annorlunda. Man kämpar mer och försöker göra behärskade nollor för lagets skull. Lite en för alla, alla för en. Dessutom blir glädjen större när man lyckas tillsammans, beskriver Eva Leandersson.

Efter de båda lagklasserna går de tio bäst placerade individuella ekipagen vidare och gör upp i en individuell final, utan att börja om från noll. Sina resultat från lagklasserna har de alltså med sig i bagaget.

– Det är ett suveränt upplägg. Man måste skärpa sig och börja med att ge allt för laget. Gör man bra ifrån sig blir bonusen att man går vidare till final, förklarar Maria Jansson.

Eva Leandersson från Nybygget-Övad utanför Klippan var, trots att hon är gravid, en av två svenska förare som körde två hundar på NM: sheltien Maja i small och sheltien Tip (på bilden) i medium.

Svenska agilitylandslaget på NM var inte detsamma som på VM. Anledningen är att till NM tas de ekipage ut som klarade sig bäst i just agilityklasserna under vårens uttagningstävlingar. Dessutom är det fler ekipage som får delta på NM än i VM, fyra i varje storleksklass.

De tolv uttagna svenska ekipagen 2006 var:

Small - Elin Holmroos och sheltien Mixie, Marie Hansson och sheltien Zoë,

Victoria Silfverberg och sheltien Isa samt Ida Pettersson och sheltien Ally.

Medium – Isabelle Emanuelsson och sheltien Zindi, Marie Hansson och sheltien Whoopi, Eva Leandersson och sheltien Tip samt Patrik Rosendal och sheltien Zita.

Large – Jenny Damm och border collien Elvis, Jenny Damm och border collien Lotus, Eva Johansson och border collien Ezzo samt Sven Karlsson och border collien Flax.

Agility före lydnad

För Sven och Flax innebar detta debut i agilitylandslaget. Men Sven är knappast ovan vid att tävla i internationella mästerskap.

Sedan tidigare har han flera lag-guld på lydnads-VM, två individuella guld och ett silver och så sent som i november tävlade han på VM i lydnad med sin kelpie Olle.

– Lagledaren för lydnadslandslaget ringde faktiskt och frågade om vi ville delta på NM i lydnad även nu. Men det var ju samma helg som agilityn så jag tackade nej, berättar Sven.

Och efter NM är han den enda hundförare som har representerat Sverige i både agilitylandslaget, lydnadslandslaget och brukslandslaget.

– Att tävla lag i lydnad är inte samma sak som i agility. I lydnadsmästerskap tävlar man under flera dagar och inte

Sven Karlsson från Timrå har tidigare deltagit i både lydnads- och brukslandslaget. På NM i Danmark representerade han för första gången det svenska agilitylandslaget och lyckades tillsammans med sin border collie Flax göra tre nollade agilitylopp. Det räckte till ett lagguld och en individuell fjärdeplats.

samtidigt som sina lagkamrater. I agilitymästerskap kör lagmedlemmarna samtidigt och det ger en mycket starkare lagkänsla.

Arrangörsländ var denna gång Danmark. Och som vanligt hade de förlagt tävlingen till utmärkta Ölstykkhallen, där den ljusa mattan anses bra och förhållandevis halkfri.

– Först tyckte jag att hallen var liten. Men det är stor skillnad på att tävla lydnad och agility. Hallen fylldes med jublande supportrar från fyra nationer som satt precis runt plan. Det blir en väldig anspänning. När vi gick i mål efter första loppet var min adrenalinnivå lika hög som när jag vann VM-guld i lydnad, minns Sven.

Reserver ryckte in

Men dramaten startade redan före första loppet. Ja, redan på torsdagen hemma i Sverige faktiskt. För några dagar före resan till Danmark hände det som inte får hända. Lotus jagade en katt, sträckte en muskel i fronten och blev halt. Så Jenny fick nöja sig med att åka till VM med en istället för två hundar.

Ersättare för Lotus blev förstareserverna Maria Jansson och border collien Ginza, som tillsammans med Jenny och Elvis, samt Åsa Emanuelsson och la ingick i det svenska bronslaget i VM.

– Det kändes lite svettigt. Vi hade inte tävlat sedan VM två månader tidigare. Och legat lågt med träningen. Vi var ju reserver och jag trodde faktiskt inte att vi skulle komma med, beskriver Maria.

Hon och Ginza var dock inte de enda reserverna som fick rycka in. När det efter morgonens träning på mattan och hindren var dags för invigningsceremonin visade det sig att Isa var rejält halt. Victoria blev så klart förtvivlad, men lagledarna Nisse Lindqvist och Åsa Söderman hade inget annat val än att be förstareserverna i small – Eva Leandersson och unga Maja – som var på plats, att göra sig redo.

– Det är aldrig roligt att få köra på någon annans bekostnad. Jag ville naturligtvis köra Maja, men hade jag vetat att jag skulle få köra henne hade jag hoppat av med Tip. Jag är gravid och hade varit fruktansvärt dålig före NM. Kräkts och så, förklarar Eva.

Danskarna hade bett den belgiska domaren Wilfried Claes att döma. En okänd figur för oss svenskar. Och de svenska ekipaget verkar ganska eniga om att banorna var förhållandevis enkla och hade varit mer utslagsgivande om de till exempel hade innehållit svårare slalomgångar.

– Banorna var lagom svåra. Domaren gillar tydligen inte threadles och sådant, utan banor med fart och flyt. Och det är kul att köra på fart ibland, tycker dock Maria.

– Det hade nog gynnar Sverige om det hade varit lite svårare banor, tror Eva.

Första lagklassen

Först ut i smallaget var landslagsdebutanterna Ida och Ally, som gjorde ett felfritt lopp. Eva och Maja fick 5 fel på balansen, då Maja blev osäker när hon

LAGTÄVLAN AGILITY-NM 2006

Plac.	Land	Fel, totalt	Tid, totalt
Small			
1:a	Danmark	0,00	232,11
2:a	Finland	5,00	234,77
3:a	Norge	5,52	230,51
4:a	Sverige	11,92	237,31
Medium			
1:a	Danmark	0,00	229,28
2:a	Norge	0,00	233,60
3:a	Sverige	0,00	238,80
Large			
1:a	Sverige	0,00	210,77
2:a	Danmark	10,00	211,25
3:a	Finland	10,00	217,77

närmade sig kontaktfältet och balansen saknade matta. Ekipaget hade dock en av klassens bästa tider.

Även för Elin och Mixie gick det fort och de nollade. Men Zoë drog på sig en vägran när hon missförstod Marie efter en tunnel. Laget fick alltså sammanlagt 5 fel och lade sig på fjärde och sista plats inför det andra loppet.

I medium fick Isabelle och Zindi lite stora svängar, men kom i mål felfritt. Det gjorde även Patrik och Zita, Eva och Tip och Marie och Whoopi. Laget lade sig på en tredje plats, cirka fem sekunder efter ledande Danmark.

Eva och Ezzo var Sveriges första largeekipage. Och trots att Ezzo stannade till på balansens kontaktfält fick han fem fel. Enligt några svenskar som satt så att de såg exakt vad som hände hade Ezzo baktassarna ovanför kontaktfältet och framtassarna precis efter.

Så kan det gå om hunden tar väldigt långa kliv. Det låter dessutom rimligt att det var det domaren hann se. Han kunde nämligen stå väldigt bra till. För han hade hjälp av en "kontaktfältsdomare" (vilket inte är tillåtet på svenska agilitytävlingar) som bedömde uppfarterna och hann därför placera sig så att han såg exakt vad som hände på nedfarterna.

– Det är bra att det var "uppfartsdomare". Det blir mer rättvist. Ätminstone i large. I small och medium är det mycket sällan hundarna missar uppfarterna, tycker Eva.

Övriga largeekipage: Sven och Flax, Maria och Ginza samt Jenny och Elvis körde felfritt. Jenny och Elvis hade klassens snabbaste tid och även Ginza var snabbare än den danska världsmästaren och regerande nordiska mästaren Simic. Så det svenska largelaget lade sig i ledningen inför det andra lagloppet.

Det var alltså två svenska förare – Eva Leandersson och Marie Hansson – som körde två hundar var på NM.

– Jag skulle inte vilja köra två hundar på VM, men på NM kan det till och med vara en fördel. Banorna är desamma för samtliga storlekar, så jag fick gå banan i tio minuter istället för fem. Och det kan behövas på ett mästerskap, när man vill vara extra noggrann, förklarar Eva.

Andra lagklassen

Den andra banan var lite knepigare än den första. Svåraste passagen att hinna med var när hundarna efter A-hindret skulle in i en tunnel under balansen och föraren sedan fick springa som sjutton för att visa vilket av tre hopp hinder som skulle tas efter tunneln. Det gällde också att föraren hann placera sig på rätt

sida om hopp hindret för att få bästa möjliga väg längre fram i banan.

I small klarade sig Ally felfritt ända fram till slalom där hon kom in fel och fick göra om. Maja och Eva körde snabbt och felfritt. Elin och Mixie diskade sig när Mixie tog ett hinder som hon skulle springa runt. Och Marie och Zoë nollade.

Smallagklassen vanns av hemmalaget Danmark. Finland blev tvåa och Norge trea.

I medium låg Sverige sist av de felfria och lyckades göra ytterligare fyra nollor. I vanliga fall brukar detta räcka till guldmedalj, men inte i år.

– Det var en väldigt hög klass på ekipagen. Åtta svenska nollor i mediumklassen i år räckte bara till en bronsmedalj, beskriver Eva Leandersson.

Det svenska largelaget fick alltså bevisa att det inte var en tillfällighet att de vann brons på VM. Hade de inte fått fem fel hade det blivit guld även då, eftersom de hade snabbast tid.

Finalen

Till den individuella finalen kvalade Maja och Zoë i small på åttonde respektive tionde plats. I medium gick samtliga fyra svenskar i final, likaså i large.

Marie och Zoë diskade sig dock. Och Maja gillade denna gång varken balansen eller gungan och drog på sig 10 fel.

– Vi har aldrig haft fel på kontaktfält tidigare, så det kändes inte kul att få totalt 15 fel på NM. Maja är inte så rutinerad än, men det grämer mig att jag

och nollat lopp. Det räckte till en femteplacering. Zindi körde också felfritt, vilket räckte till en sjätte plats. Men Zita missade en tunnelgång.

Så var det dags för large. Sverige hade återigen stor chans på medalj. Två till och med. För Elvis ledde och Ginza låg trea. Men först körde Ezzo. Ett nollat lopp som gjorde att han och Eva slutade på sjätte plats. Flax gjorde sin tredje nolla för dagen och slutade precis utanför pallplacering, det vill säga på fjärde plats.

Sedan var det dags för Ginza, som gjorde ett kanonlopp. Men världsmästarna, Sarah Lorentzen och Simic, körde stenhårt och behöll sin ledning över Ginza. För Jenny och Elvis började loppet dock strula redan vid tredje hindret, en tunnel. Till slut diskade de sig.

Maria Jansson och hennes border collie Ginza gjorde tre säkra och snabba lopp under NM och fick med sig det individuella silvret och lagguldet i large hem till Nynäshamn.

Klassen vanns av Danmark och silvret gick till Norge.

I large såg det så klart ljusare ut, eftersom Sverige låg i ledningen. Och även om Ezzo rev ett hinder lyckades laget behålla den. För både Ginza, Elvis och Flax nollade. Ginza och Elvis med flera sekunder snabbare tid än övriga startfältet, bortsett från världsmästaren Simic.

inte hade tränat mer på balanshinder utan matta, kommenterar Eva.

Whoopi och Tip låg bäst till i medium, på femte respektive sjätte plats. Men Tip som inte hade tävlat under hösten utan genomgått en muskelrehabilitering fick fel i slalom. Han orkade helt enkelt inte hålla ihop längre. Så efter några försök valde Eva att diska honom. Whoopi gjorde dock ännu ett ordentligt

Så Sarah och Simic försvarade sitt guld från förra årets NM och årets VM. Vilket ekipage! Men Maria och Ginza kom inte långt efter. Närmare bestämt 1,33 sekunder.

– Det känns så bra. Det här silvret smäller nog högst bland mina mästerskapsmedaljer. Nu är ju klassen så hög på NM. Det känns som om vi har krigat mot världens bästa agilityhundar, tycker Maria.

Och hennes meritlista är imponerande. Med sin mellanpudel Hedvig har hon vunnit SM individuellt två gånger och flera medaljer i lag på NM. Dessutom var hon ju med i bronslaget på årets VM.

Lagguldet och det individuella silvret i large till Sverige alltså. Det är verkligen en bedrift i den konkurrensen. Och att de svenska small- och mediumförarna är revanschsugna inför VM i Norge och NM i Finland senare i år behöver jag väl inte påpeka?

Förhoppningsvis blir det lite mer mästerskapsinramning där. För i Danmark saknades både prispall och nationalsånger – ifall inte lagledarna hade tagit med sig en egen CD.

– Stämningen var i alla fall på topp med många supportrar och ett jättebra arrangemang i övrigt, sammanfattar Maria.

INDIVIDUELL TÄVLAN AGILITY-NM 2006

Placering	Förare/Hund/Ras	Banfel	Fel, totalt	Tid, totalt
Small				
9:a	Eva Leandersson, Lundecock's Nightlife "Maja" shetland sheepdog	15	15	111,18
10:a	Marie Hansson, Wild-East Zip Zap Zoe "Zoe" shetland sheepdog	5	55	127,82
Medium				
5:a	Marie Hansson, Maribell's Yambalaya "Whoopi" shetland sheepdog	0	0	120,53
6:a	Isabelle Emanuelsson, Fornbro's Specific Sunray "Zindi", shetland sheepdog	0	0	124,44
8:a	Patrik Rosendal, Fornbro's Specific Showgirl "Zita" shetland sheepdog	5	7,34	131,72
10:a	Eva Leandersson, Danbrets Bronze Tip-Top "Tip" shetland sheepdog	0	50	122,82
Large				
2:a	Maria Jansson, Ginza, border collie	0	0	105,15
4:a	Sven Karlsson, Somollis Toadhill-Flax "Flax" border collie	0	0	116,35
6:a	Eva Johansson, Kroksjöns Intermezzo "Ezzo" border collie	10	10	109,77
7:a	Jenny Damm, All Trade Flower Power Elvis "Elvis" border collie	0	50	112,22